

»Novi visokooktanski triler autora bestselera Patricka Leeja. Budite spremni ne odvajati se od knjige već od njezine prve stranice. Ovaj adrenalinom pogonjen serijal podsjeća na najbolja ostvarenja Toma Clancyja i Robina Cooka.« *Publishers Weekly*

»Ovaj triler Patricka Leeja i njegovog usamljenog junaka može se uspoređivati sa serijalom o Jacku Reacheru Leeja Childa, ali s dodatkom vrhunskog korištenja tehnologije. Čitatelji će bez daha iščekivati sljedeću Drydenovu pustolovinu.« *Library Journal*

»Svojom prvom knjigom iz serijala o Samu Drydenu, Trkačem, Patrick Lee je ušao u redove najboljih autora akcijskih romana i trilera. A sada se Signalom Patrick Lee i Sam Dryden opet vraćaju u vrhunskoj izvedbi.« *Kirkus Reviews*

»Već sam rekao i reći ću opet. Patrick Lee je prava stvar.« *Steve Berry*

PATRICK LEE

SIGNAL

Preveo s engleskoga
Drago Štajduhar

Zagreb, 2016.

Naslov izvornika

Patrick Lee

Signal

Text Copyright © 2015 by Patrick Lee

Published by arrangement with St. Martin's Press, LLC. All rights reserved.

Copyright © za hrvatski prijevod Drago Štajduhar i Znanje d. o. o., 2016.

Sva prava pridržana. Ni jedan dio ovog izdanja ne smije se umnožavati ili javno reproducirati u bilo kojem obliku bez prethodnog dopuštenja nakladnika.

THOMAS I JUDY SHARP

PRVI DIO

SUBOTA, 8. KOLOVOZA 2015.

PRVO POGLAVLJE

Prije izlaska iz automobila, Marnie Calvert je osjetila miris. Ventilatori su ga usisali izvana: mješavinu mirisa pougljenog drva i oksidiranog metala i rastopljene plastike — možda od linoleuma ili podloge tepiha. Ali ispod svega toga, osjećao se još jedan miris. Taj ju je vonj podsjetio na okupljanja u dvorištu i lijepe dane provedene u parku. Tjerao ju je na povraćanje.

Ali to se neće dogoditi. Nikad nije, u osam godina provedenih u Birou. Ugasila je motor, odlučno otvorila vrata i stupila u pustinjsku noć.

Na licu mjesta već se nalazilo desetak vozila. Državna policija, patrolna vozila ureda okružnog šerifa San Bernardina, tri vatrogasna vozila iz Plamdalea. Većina vozila je besposleno stajala, bljeskajući rotacijskim svjetlima, farova usmjerenih u jednu točku: u izgorjeli kostur kamp-prikolice koja je usamljena stajala uz makadamsku cestu usred pustinje Mojave.

Vonj je izvan auta bio još snažniji. Marnie je svojem želucu dala deset sekunda da se opusti; osvrtna se u mjestu i razgledala krajolik. Daleko na zapadu, svjetla vojne zračne baze Edwards istočkala su ravnicu u podnožju San Gabrielsa. Planine su se uzdizale u blagom kontrastu prema osvjetljenoj izmaglici nad Los Angelesom,

udaljenim možda nekih sedamdeset milja. Jedino bliže mjesto bio je Barstow, blijeda mrlja na sjeveru. Posvuda drugdje pustinja je bila crna i prazna i užarena — u četiri ujutro, početkom kolovoza.

»Agentica Calvert?«

Marnie se okrenula. Iz sjaja osvijetljenog poprišta zločina prišao joj je pomoćnik šerifa. Imao je oko pedeset, možda koju više ili manje, snažan tip koji se upravo počinjao smekšavati. Na pločici s imenom iznad njegove značke pisalo je HILLER. Marnie je s njime već razgovarala telefonom.

Zatvorila je vrata svoga Crown Vica i poslala mu ususret. Cipele su joj zaškripale po tvrdom tlu.

»Moji forenzičari su na putu ovamo«, rekla je.

Hiller je kimnuo glavom i proveo je između dva najbliža patrolna auta. Prošavši njihova jarka rotacijska svjetla, Marnie je prvi put pažljivije pogledala ruševinu prikolice. Ruka kojom je štiti-tila oči pala joj je uz tijelo. Zastala je i nastavila zuriti.

Od cijele stvari nije ostalo gotovo ništa. Zidova i krova je nestalo, a čak se i veći dio poda urušio među cementne blokove na kojima je prikolica počivala. Uspravno je ostalo je još samo nekoliko metalnih nosača pričvršćenih za krovne potpornje, sličnih osmuđenim rebrima.

Iza jednog vatrogasnog vozila bile su prostrte četiri vreće za trupla. Još uvijek prazne.

Marnie je već znala cijelu priču. Prve je pojedinosti doznala u svojem uredu, u zgradi savezne uprave u Santa Monici. Ostatak je pristigao telefonom dok je vozila ovamo, uključujući tonski zapis koji su joj poslali elektronskom poštom: snimku poziva službi 112 koji je iz ove prikolice upućen prije samo dva sata. Preslušala ju je tri puta, a zatim otvorila prozore Crown Vica i pustila da unutra nahrupi pustinjski zrak. Koliko se sjećala, nekoliko minuta nakon toga misli su joj bile potpuno prazne.

Služba spašavanja 112...

Možete li pratiti otkud ovo dolazi? Glas neke djevojčice. Gotovo šapat.

O kakvoj se nevolji radi...

Zovem s mobitela. Možete li otkriti gdje se nalazim?

Jesi li u kakvoj opasnosti?

Bez odgovora.

Gospođice, jeste li u opasnosti?

Još tri sekunde tišine.

A onda: *Ime mi je Leah Swain. Ovdje sam s još tri...*

Djevojčica je ušutjela i čulo se samo njezino ubrzano disanje, piskutavo i prestrašeno.

Gospođice?

Nismo nikoga zvale! vrisnula je djevojčica. Zvučalo je kao da je odmaknula mobitel od usta, obraćajući se nekome u prostoriji. *Nismo nikoga zvale! Obećavam vam...*

To je bilo sve. S tom je riječju veza prekinuta, po oznaci na ekranu dispečera u 2:04 i 20 sekunda ujutro. Na ekranu su se nalazile i pozivateljeve GPS koordinate; poslao ih je sam mobitel, odmah nakon što je broj 112 nazvan. Unutar sljedećih trideset sekundi prema toj je lokaciji upućeno vozilo državne prometne policije koje je patroliralo autocestom I-15. Pet minuta kasnije, dok je policajac bio još dvije milje daleko, izvijestio je da vidi plamen. Kad je napokon stigao do prikolice, ona je već bila cijela u plamenu, a vlasnika na kojega je bila registrirana, Harolda Heeleya Shannona, bijelca starog šezdeset dvije godine i s dosjeom kriminalnih seksualnih radnji, nije bilo nigdje na vidiku. Ostali su samo tragovi guma na mjestu gdje je stajao njegov auto, crvena Ford Fiesta.

Marnie je prešla prazni prostor prašnjavog dvorišta prikolice. Jednom je pronašla tijelo u plastičnoj bačvi, u raspadu nakon što je dvije godine stajalo zatvoreno unutra. Kostu su poput odbaćenih alatki ležale razasute u juhi od tekućina koje su iscurile, izdvojile se i slegnule. Drugi put je vidjela rupu u kojoj je cijeli vikend držana trideset jednogodišnja žena prije nego ju je njezin otimač zadavio i zakopao. Na borovoj gredi u kutu, ondje gdje

se sigurno nadala da će to policija jednoga dana vidjeti, žena je noktom ispisala: *Becca, volim te, bez obzira što se dogodilo, odrasti i budi sretna*. Uz pomoć dječjeg savjetnika, Marnie je tu poruku osobno isporučila. Takvi su dani obično završavali u njezinu podrumu u West Hillsima. Iz dana Male lige*, od prije dvadeset godina, ondje je čuvala bejzbolsku rukavicu, pa bi dolje cijeli sat ili više sjedila u mraku, prstima opipavajući šavove i od upotrebe uglaćanu kožu. Nije znala zašto to čini. U takvim je noćima nije niti bilo briga.

U metalnom kavezu nalazila su se četiri tijela. Bila su pocrnjela, sa samo komadićima odjeće preostalim na sebi, ostavljena onako kako su umrla: dok su pokušavala udahnuti posljednje tragove zraka u prostoriji.

Marnie je postala svjesna Hillera koji je stajao do nje.

»Sve djeca«, tiho je rekao. »Te veličine, nisu čak bile ni tinejdžerice.«

Vjetar je samo na sekundu promijenio smjer. Ali bilo je to dovoljno da do Marnie opet pošalje vonj, prije nego se sjetila izdahnuti — vonj jednako užasan koliko i dobro poznat, čak i ugodan. Miris pečenog mesa.

Leah Swain je nestala s dječjeg igrališta u Irvineu prije nešto više od tri godine, kad joj je bilo osam. I Marnie je tada radila na tom slučaju, zajedno s desetak drugih agenata iz L. A.-a i San Diega. Djevojčičini roditelji dali su intervju za lokalne i nacionalne vijesti, preklinjući one koji su im oteli dijete da im ga vrate. Možda su ti intervjui bili prikazivani na televizoru ovdje, u ovoj prikolici, gdje je Leah sjedila u svojem kavezu. Gdje je živjela te protekle tri godine. Gdje se večeras nekako dočepala mobitela Harolda Shannona. Gdje je izgorjela.

»Registracijske tablice i opis vozila poslani su svim prometnim patrolama u Kaliforniji i Nevadi«, rekao je Hiller. »I fotografija Shannona s njegove osobne iskaznice.«

---

* Little League, natjecanje u bejzbolu i softbolu u kojem sudjeluju mladi na cijelom području Sjedinjenih Država. (op. prev.)

Marnie je čovjekovu fotografiju i sama vidjela na svojem mobitelu. Izgledala je poput fotografije zatočenika. Mršavo lice, upale oči, duga kosa i brada slična čeličnoj vuni.

Marnie je krajičkom oka primijetila daleka svjetla nekog vozila. Promatrala ih je kako se primiču. Bila su udaljena oko pola milje i sporo se kretala po nepravilnoj makadamskoj cesti. Vjerojatno njezina forenzička ekipa. Pošla je natrag do svoga vozila da ih dočeka, ali kad je došla do njega, vidjela je da se ne radi o vozilu FBI-ja. Samo reportažna kola Vijesti ABC7 iz L.A.-a.

Naslonila se na svoj Crown Vic i protrljala oči. Kad ih je opet otvorila, primijetila je da je neki obližnji policajci promatraju. Možda su mislili da plače. Možda su pomislili kako je previše mekana za ovaj posao. To je bilo u redu. Njihove misli bile su njihova stvar. Opet se uspravila i odšetala od mjesta zločina u mrklu tamu, gdje će moći dopustiti rukama da drhte. Nije namjeravala povraćati, niti je namjeravala plakati, ali ruke će joj se prokleta snažno početi tresiti čim im to dopusti. Jednostavno, gnjev je nekamo morao otići.

Stotinu metara zapadno od prikolice je zastala — tu se od prokopa pod cestom na jug pružao dubok, širok usjek urezan u pustinjsko tlo. Cijeli je procjep bio ispunjen smećem: nazupčanim metalnim dijelovima motora, pokvarenim strojevima, plastičnim vrećama za smeće koje su životinje rastrgnule. Sve je to ležalo u sjeni ispod površine pustinje, tako da je usjek u tami bio gotovo nevidljiv. Čak i uz svjetla reflektora koji su obasjavali zgarište Marnie je zamalo ušetala ravno u njega.

Spustila se u čučanj, pa sjela na rub kanala. Pri slabom svjetlu razasuto smeće ju je natjeralo na pomisao o lavljoj jazbini prepunoj razbacanih kostiju. Leah Swain je završila u lavljoj jazbini jer je u pogrešnih deset minuta otišla na igralište. Bolji odgovor nikad neće biti moguće pronaći.

Marnie je skrenula pogled prema obzoru, iščekujući da se ondje pojavi forenzička ekipa, i osjetila kako joj ruke obuzimaju prvi drhtaji.